

ANY XXV
NUM. 1208

PAPITU

Primera i única revista catalana de la vida afegre

20 CTS.

—Perquè vaig amb boina, em diuen
cavernícola, però jo els asseguro que
a la meua cova hi voldrien entrar
molts de l'extrema esquerra.

TEATRE CATALÀ ROMEA

HOSPITAL, 51 - TELÈFON 19691
COMPANYA VILA-DAVI

— Avui nit, esdeveniment artístic —

ESTRENA DE L'OBRA
DE L'ENRIC LLUELLES

3.000,000 BUSQUEN HEREU

FORMIDABLE
PRESENTACIO

MOULIN ROUGE

VILA I VILA, 93 i 95. Telèfon 31085
Paral·lel

El millor programa de Barcelona
WILDESON (belga), campiona de
ball de resistència últimament cele-
brat a OLYMPIA

GERMANES NAVARRO
càtedra de frivolitat

D'una a quatre matinada
FOYER - DAN CING

60 belles tanguistes
Gran succés de l'orquestrina THE
MUSSETTE JAZZ

EL TROPEZON

CABARET POPULAR

Sigui pràctic, i escolti un consell
d'amic:

Bones begudes, excellent música,
dones formidables, barrila, bon hu-
mor i preus baratíssims, sols els tro-
barà a aquest cabaret.

CARRER ABAD ZAFONT

Davant del Teatre Espanyol

TEATRE COMIC

PALAU DE LA REVISTA

Gran companyia Mexicana de revistes
típiques

LUPE RIVAS CACHO

Nit, a les 10'15. Creixent èxit de la
revista d'espectacle mexicà, en nou
quadros i un pròleg:

ZARAPES, CASTORES Y REBOZOS
Succés de tota la companyia.

Exit bomba de la grandiosa revista
en 11 quadros i un pròleg:

TIERRA DE SOL Y DE ROMANCE
Triomf de Lupe Rivas Cacho, Pom-
pin Iglesias i Lluïseta Rivas Cacho.

Royal Concert

MARQUES DEL DUERO, 106. Tel. 20384

Direcció artística: Leopold Moral
ELMUSIC - HALL de les cares boniques

Petty, Mercedes Lambert, Mari Con-
treras, Marija Burgos, Morucha, Tri-
ni Gimeno, Carmelita Navarro, Lolita
Flores

ROMEU, escultural cançonetista
FLOR DE MALAGA, cançonetista
BALLET MARINY

Sis senyorettes. — Gran expectació.
Totes les nits, de 1 a 4 de la mati-
nada, grans festes tabarinesques en son
hermós SALO (FOYER), amenitzades
per dues notabilíssimes orquestres.

Teatre Victòria

COMPANYIA DE GRANS ESPECTACLES

Nit, a les deu. 1 L'entremès LOL-
LO Y POCHOLA. 2 47 representa-
cions de l'únic i extraordinari èxit
de l'actualitat a Barcelona:

EL HUEVO DE COLON

Creació de P. Huerta. T. Silva, J.
Ramírez, Gometes, Acuñaiva, Pradas
i les 35 hermosíssimes segones típi-
es i el colossal BOOTZ BALLET. Tar-
da. Grandios vermut popular.

Divendres tarda, estrena del vodevil
arrevistat en un acte, LOS
PATALONES DE GLODOMIRO

GRAN TEATRE ESPAÑOL

Companyia de vodevil i espectacle modern de
JOSEP SANTPERE

Nit, a les 10, l'obra del dia, l'èxit
bomba:

LA REINA HA REL·LISCAT

L'única obra que ha sigut ovaciona-
da per 350.000 persones. — Demà,
tarda i nit. Grandiosos festivals en
honor i benefici de la primera actriu
Roseta Hernández. Tarda. Reestrena de
El dret de les dones i l'òpera bufa
Donya Joana de Torrelles i la «ve-
bra de l'èxit: La Reina ha rel·liscat»,
Donya Joana de Torrelles i la «ve-
dette» mexicana Lupe Rivas Cacho,
que cantarà cançons del seu país.

EDEN CONCERT

Telèfon 19623. — C. Assalt, 12
Empresa DAMICO I LAGE

Tarda, 4

Nit, 10

ELOISA ALBENIZ, Bebé Diamant
MATILDE SANTACRUZ, «Maja»

andalusa

GERMANES ORTEGA, estrelles de

ball

TERESITA MANZANO, eminent es-
trella de la cançó

ZINARAY ET MONIELA, formidable

parella de balls acrobàtics

De 1 a 4. Fantàstic Cabaret

ELS ORFEO

FINA LEWIS AND WINE

BA - TA - CLAN

85, Marqués del Duero, 85. - Telèfon 31374

ESTER - LUCENTINA - M. VIL-
LANOVA - A. ESTEVE - GERMA-

NES GIMENO

ZINARAY ET MONIELA

CAROLINA DE LA RIVA

PILY - BETTY

TRIO CANTHOS

La Buena Sombra

CABARET DANCING DE MODA
Ginjol, 3 (Plaça del Teatre)

Demà, estupenda festa tabarinesca
GERMANES CORRAL, parella de
balls de fantasia

PILARCETA ROS, simpàtica estrella
de ball

Gran succés de l'orquestrina

MELODIE SIX

Ball continu: 40 bellíssimes dansarines
De 6 tarda fins 4 matinada Dancing
fantàstic

DONES I HOMES

VÍCTIMES DE MORENES, FISURES, ECZEMES, FLUIXOS,
COISSOR, HEMORRAGIES INTERIORS I DEMÉS MALAL-
TIES HEMORROIDALS DEL RECTE I ANUS I DE LA PELL

Curen de veritat radical i ràpidament amb

Proktosol-Jeil

Fabricats per "CHEMISCHE FABRIK HENRY COHRS", Hannover
DARRERA PARAULA DE LA CIÈNCIA MÈDICA ALEMANYA

Caixa 12 supositoris: Ptes. 7'25. Caixa amb tub d'ungüent: Ptes. 5'75

Venda: Centres d'especifics i principals farmàcies

Representant general: N. SALLES. — Apartat núm. 199. — Telèfon 55859 — Barcelona

LA MUNDIAL

Primera casa a Barcelona dedicada a la venda de gomes higièniques alemanyes. Pòlvors
maicabres RAPID, a la primera vegada R. I. P.

CLÍNICA

Vies urinàries - Lavatges - Preventius - Irrigacions

ESPALTER, 6 (Entre Sant Pau i Beat Oriol) TELÈFON 20525

ROMANY

GUAREIX TOTALMENT

**Morenes, Fistules,
Clivelles**

Guareix en absolut i fa innecessàries
les operacions quirúrgiques

FARMACIA PERRAMON

Viladomat, 55. - BARCELONA

PREU: 5'75 PRESENTES

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:

Consell de Cent, 201

TELEF. 32596

Apartat de Correus: 926

PAPITU

Primera i única revista catalana de la vida alegre.

Dels treballs publicats
en són responsables
llurs autors. - No es
retornen els originals
ni es remuneren altres
col·laboracions que les
sol·licitades prèviament

BARCELONA, 11 DE MAIG DE 1932

GRIMEGIA DE LA SETMANA

LA BULLIDA DE LES SANGS

Mes de maig, mes de disbauxes, de crims passionals, de casaments, de comunions, d'erupcions i de tota mena de seismes.

Elsolter s més empedreïts, els cèl·lules ms íntegres, en sentir els esfluvís de la primavera, perden tota llur fermesa i acumulen raons sobre raons per tal de trobar una justificació al mal pas. Es troba sol, el menjar a dispesa no li prova, no té qui el cuidi en cas de malaltia... I comencen a brollar landeaux de dos cavalls, i núries amb cua, i els retratistes no donen l'abast, perquè els nuvis, per demostrar que estan tranquils, es fan retratar, encara que la processó els vagi per dintre. I tot són ais i gemecs a les cambres dels hotels, i viatges a Montserrat, i el Parc de la Ciutadella s'omple de parelles que viuen en estat contemplatiu davant de l'elefant i les oques.

En les famílies nombroses, la primavera es manifesta amb un afany de fer la Comunió. El pare laic, laic de tota la vida, acaba afluixant sota l'imperi de la dona, i no solament es muda, sinó que confessa i combre i extremuncia per TEAòv combrega, i no extremuncia perquè no s'estilla, car no dubtem que, ja posat, també rebria els sants olis. I tot per tradició. Perquè els avis la varen fer i el mes de maig desperta tots els records tradicionals.

Hi ha gent però menys sensible i delicada que sent la primavera com una mossegada al clatell o una cosa al ventre. Gent poc treballada que, en bullir-los-hi les sangs, no saben el que els hi passa i es senten empesos a totes les disbauxes. Aquests homes en estat d'ebullició són capaços de deshonrar una vella,

de matar un urbà o de mossegar un tramvia. La màquina els va amb un excés de revolucions per minut, i si no poden lliurar el vapor per la única vàlvula expansiva del cos humà, exploten pel poc més impensat.

A Terrassa no fa gaires dies un home va beure's la sang d'una criatura de tres mesos.

A Sabadell, el pare d'una criatura acabada de néixer va rostir el nou nat en unes bardisses.

Per evitar aquests excessos, seria convenient que, en arribar aquest mes, tots els que ens dediquem a la noble tasca d'educar el públic, fés-sim una campanya orientadora. La base podria ser aquella cançoneta: «Ai Pepet, si vas calent, agafa un duro...» Els que no tinguessin un duro podrien agafar dos pessetes, i als pobres de solemnitat ja mirariem de procurar-los-hi alguna amateur,

ja que en aquesta terra de promissió hi ha de tot.

Si en arribar aquest temps aconseguim que la humanitat anés ben... (com ho diré?), ben expansionada, la primavera seria una bassa d'oli.

Contra la bullida de les sangs no hi ha com ventoses, però no ventoses i calvells, sinó ventoses autèntiques. I no aplicades a un membre de la Lliga, sinó aplicades a un membre revolucionari. Un membre d'aquells que s'alçaven irats contra la monarquia i avui es descobreixen davant de la República. Aplicant les ventoses a aquest membre l'esperit s'apaivaga i l'exaltació minva.

Després de tot són romansos (no són romansos) de crims, morts violents, assassinats, adulteris, i a l'estiu els pobles s'omplen d'homes que amb puntero i un cartell expliquen tragèdies horripilants.

Padres que teníeu família
y madres que teníeu hijos.

I homes i dones surten a les portes de les cases per escoltar la trista història d'aquell matrimoni de Torrijos:

De catorce puñaladas
ha muerto Antón sin sufrir,
y Rosalinda de un tiro
ha dejado de existir.

Primavera, ditxosa primavera que ja no t'acontentes amb atapeir-nos el clatell de grans i ens aboques a totes les disbauxes.

A l'hivern, perquè els gats niolen, els homes violen.
Per la primavera
la sang se'ns altera.

Ja estem ben posats, com hi ha món!

EUFEMI RODRÍGUEZ

—Acf on em veu, nena, jo tinc molt d'èxit entre l'element femení.

—I ara! Amb aquest nas?

—Oh! Es que es pensen que tot ho tinc de la mateixa llagada.

DEMANEU
SEMPRE

CONYAC VALDESPINO

ARA FAVINT ANYS

BIBLIOGRAFIA

FOLLETINS

Hem passat tres dies al llit, i, desgraciadament, sols, solets... que, diguin el que vulguin, és avorridíssim. Però era prescripció facultativa i s'ha de fer cas del que ordena la Ciència, mitjansant deu ralets de visita.

El metge ens va prohibir el menjar i el fumar. Suplici horrible!... Ni dona, ni sopa, ni pitillo!... Mes, ai!, que diuen els poetes, mentre hi hagi un llibre a la mà, passaran les hores.

I aquesta vegada no ha estat un sol llibre, sinó varis llibres. I cap de seriós, amics nostres!... No tingueu por, que no va de bombardeig...

Els títols?... Tant li fa... Son de literatura vella i barata... *La hija sin madre*, *El guarda del faro*... *La vizcondesa Elena*... *El juez, el escribano*, o *el presidio de Sicilia*...

Els noms ingenus, como *pez en el aire*, que potser diria en Forgas, són casi res en comparança amb els fragments que a continuació oferim als nostres xafarders amics.

Allà va, que és aigua:

«...nació en lejanas tierras... ¡en alta mar!...»

Eh que no se l'esperaven?

Una altra:

«¡Fidelidad y constancia!... Trinidad eterna que encierra dos frases.»

Vagin següent:

«Sonó un disparo. Acudieron todos. Alberto tenía destrozada la cabeza.»

«Emilia se desmayó. El marqués estaba cabizbajo. El doctor Moreley examinó a la víctima. Reinó un momento de inquietud.»

«— ¡Pobre Alberto! dijo el doctor —, el proyectil le ha partido el corazón!»

Ja veuen, doncs, quina víctima més extraordinària... El cor en el cap!

Model de declaració:

«La amo a usted, como la palmera adora a la abeja...»

Model de venjança:

«Pedro querrá lavar con sangre la huella que ha dejado el látigo de Ezequiel en su mejilla.»

Model de descripció:

«Los dos escuadrones, según avanzaban uno contra otro, iban estrechando la distancia por momentos.»

Altra descripció:

«Una valla de madera cerraba el vacío.»

Més descripció:

«Los focos eléctricos, como vigilantes centinelas de los palacios dormidos...»

Model de claretat:

«Decididamente, la condesa no podía dormir.»

Model atmosfèric:

«Los nubarrones se estrellaron en las almenas.»

També és bona la següent:

«La abuela Prudencia, se atusaba las greñas ante el espejo.»

TERCERILLES

De *La Vanguardia*: «Señora respetable se ofrece para acompañar señoras o cosa análoga».

Si, vaja, o algun senyor d'aquells que varen agafar l'altre dia, que es diuen Pere o Ramon, però els diuen Teresita.

...

Els dependents del comerç fan passejar uns rètols que diuen:

«No compreu en cap botiga després de les vuit del vespre».

—T'agrada aquest ninot?

—M'estimo més el de dins.

Conformes i que així es faci; però si les botigues d'objectes de goma entren també a l'anunci tenim por de que els dependents de comerç no siguin atesos. Perquè hi han coses que precisament a les vuit del vespre és quan es comencen a vendre.

...

La Veu ha començat a fer campanya moralista.

No saltres, que coneixem bé al públic sicalíptic, li preguem que la talli aquesta campanya. Creguin's, perquè sinó tindrà baixes.

A més, què fóra d'en Cambó sense la immoralitat? La glòria dels oradors és molt efímera, la fama dels polítics és flor d'un dia, amb les consegüents espines de la flor. En Cambó, passarà a la posteritat per *Chez Cambó*, i les generacions futures es recordaran

d'ell per haver donat el seu nom a aquest recó d'honest esbarjo.

Desitja vostè passar unes hores agradables? Vinguí a veure'm!...

ROSARIO
«CHIC»-HIGIENE-DISCRECIÓ

Rambla Sta. Mònica 9, pral., porta segona
(escala costat Administració Loteries)

Casa tranquil·la; no hi troborán soroll ni xivarri

D'un diari nou que acaba de Círculo Integrista de la calle de sortir:

«Los días 12 y 26 darán en el Mercaders dos conferencias los señores Colldeforns, Donoso Cortés y Aparici Guijarro.»

En Donoso Cortés i l'Aparici i Guijarro, ressuscitats!

GENI I FIGURA...

El senyor Bracons era deutor al bon Gatell d'una respectable quantitat de pessetes. Després de repetits precés del creditor, el senyor Bracons, un dia, resolgué liquidar el deute i lliurà un xec al bon Gatell contra un banc determinat.

Quan el bon Gatell presentà el xec al banc, els empleats li digueren que el senyor Bracons no tenia dipòsit. El bon Gatell, indignadíssim, tornà a casa del senyor Bracons i li tirà en cara el seu procedir. Aquest s'excusà dient que s'havia equivocat i estengué un nou xec a càrrec d'un altre banc.

Succé el mateix.

—El senyor Bracons no té dipòsit.

Pocs dies després el senyor Bracons es suicidà, i el bon Gatell i uns quants amics l'acompanyaren al cementiri. Una vegada allí, un empleat els demanà:

—Què volen?

—Portem un cadàver.

—De qui és?

—Del senyor Bracons.

—Bracons? No té dipòsit.

El bon Gatell va quedar convençut.

★ ★ ★

CONTE JUEU

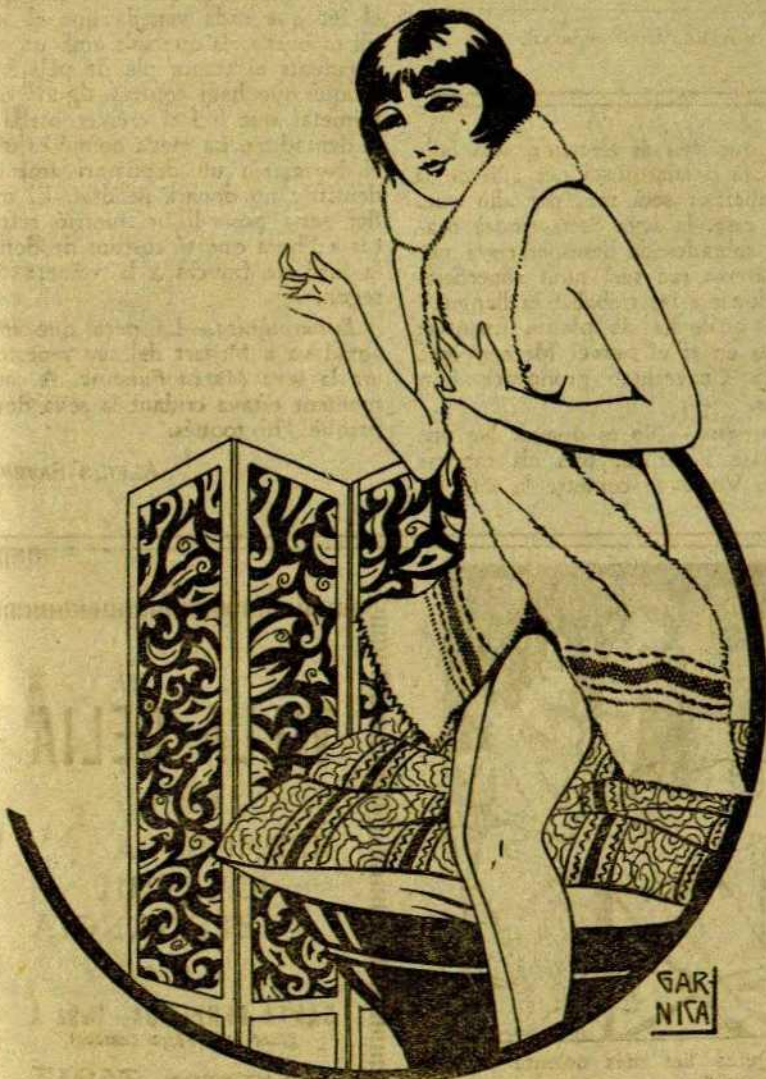
Blum és el revers de la medalla d'un home pròdig. Abans de lliurar una pesseta s'hi pensa molt. Durant la guerra va prohibir als seus empleats que permetessin l'entrada al despatx a ningú que hi comparegués amb llistes de subscripcions.

Amb tot, un dia, dues senyoretes elegantment vestides d'infermeres es presentaren demanant un donatiu per la Creu Roja. El secretari no sabé com excusar-se i acabà fent-les passar al despatx del senyor Blum.

Com era possible negar un donatiu a unes senyoretes tan belles? Blum els hi entregà un xec de cinc mil francs, i les dues infermeres, després de donar les gràcies, es retiraren engrescades.

Uns dies després, les mateixes senyoretes trobaren a Blum pel carrer i aprofitaren l'ocasió per fer-li observar que s'havia oblidat de signar el xec.

—No vaig oblidar-me'n, no. És que no vull signar-lo—digué Blum, enèrgicament—. Jo no sóc d'aquests que fan obres de caritat perquè el seu nom surti als diaris. Jo, quan faig un donatiu, m'agrada sempre conservar l'anònim.

—Em sento manager de boxa. Tinc unes ganes de llençar la tovallola!

—Veig que no podré acabar aquesta novel·la. Com més va, més endins me la sento...

CONSULTORI DE «PAPITU»

Newton.—1 i 1 no fan 2, sinó que en la majoria dels casos fan 1. Aquesta regla (perquè sense regla no hi ha suma) té les seves excepcions: de vegades 1 i 1 fan 2, de vegades 3, de vegades 4, i molt sovint 69.

Un que ha prenyat la dona.—Si el seu fill arraba al món el mes de juny, com vostè suposa, la seva vida serà regida per Gèminis i li correspon aquest horòscop: si la primera

llum que veu és elèctrica, serà bolchevista o anarquista per allò de la «bombeta»; serà tou, per allò que, si es casa, la seva dona tindrà ocasions sobrades de desesperar-se; per la mateixa raó serà molt superficial i aficionat a fer treballar la llengua; sabrà quan ha de ploure fixant-se només en si el Servei Meteorològic de la Generalitat pronostica bon temps.

Aprensiu.—No es queixi. No pot negar-se a satisfer tots els capricis d'ella. Vostè va cometre la ximple-

ria de jurar-li que, a pesar del lloc tan alt que ocupa, baixaria fins al nivell de l'infern si ella li ho manava. Si ara ella vol fer-li baixar el cap a l'alçària del llombrícol, baixi'l, germà, que és la seva obligació. Deixi's de repugnàncies, davant una figa que ja s'ha «jalat».

Un que no pot c...—Per a curar-se aquest estrenyiment tan rebel que pateix, pot provar de fer-se donar una lavativa per un especialista del carrer del Cid. Triï'l cepat i de pòls ferm, perquè l'eficàcia d'aquest tractament està en relació directa de la profunditat a què l'instrument arriba. Si és la primera lavativa que li colloquen, obligui l'operador a untar-se la cànula amb una mica de vaselina, car, del contrari, a l'hora de treure-la podrien trobar-se amb serioses dificultats per aconseguir-ho.

Una mare inquieta.—No crec que el fet que cada vegada que el seu fill es burxa els queixals amb un escuradents el tregui ple de pèls signifiqui que hagi contret alguna enfermetat que li faci créixer barba a la dentadura. La meua opinió és que el barrejar-li un depilatori amb el dentífric no donarà resultat. El millor seria posar-li un morrió reforçat a l'hora que té costum de donar la lliçó de francès a la veïneteta del segon.

Filarmònica.—La peça que més agradava a Mozart del seu repertori era la seva *Marxa Fúnebre*. A cada moment estava cridant la seva dona perquè l'hi toqués.

ALFIUS FAVERIS

LA MASCOTA

Casa dedicada exclusivament a la venda de

GOMES HIGIENIQUES

Es la millor assortida i la que els garanteix per la bona qualitat.

Mata cabres, en polvors: 50 cèntims; en líquid: UNA pesseta.

1, SANT RAMON, 1 Barcelona. Obert de 9 matí fins 3 matinada.

—Quina llet més dolenta la d'aquest cafè!

—Espera, nena, que en tastaràs de l'altra.

VILLA CELIA

HERMOSURA
JOVENTUT
ELEGANCIA

SANTA PERPETUA, Iletta A
(Junt a la Plaça Lesseps)

TELEFON, 75917

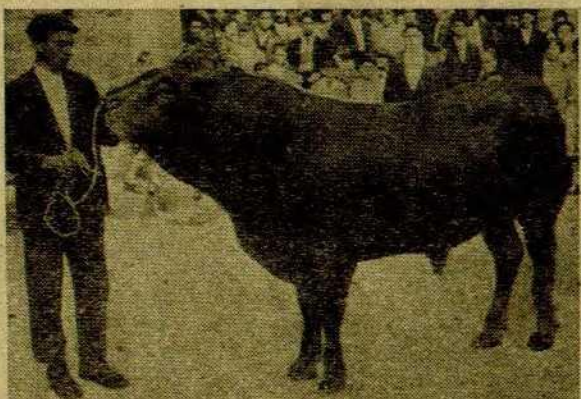
XAFARDERIES

AIXO SI QUE ES AGAFAR...

Un xafarder amic ens envia un retall de la plana 22 del «Mundo Gráfico» del dia 28 d'octubre de 1931, en el qual apareixen, les singulars fo-

tografies que reproduïm a continuació. Es a dir, el singular, no són les fotografies, sinó els peus. Fixin-se una mica i diguin-nos si han vist mai un brau amb mamelles o una vaca amb... allò a que en Primo de Rivera alludia tantes vegades a les seves no-

tes d'inserció obligatòria. Mai com ara es podrà dir de l'epigrafista, o del compaginador de «Mundo Gráfico» que ha posat o ha ficat els peus, i que de pas ha agafat a la vaca per allò que precisament tenen els braus.

Vaca de Manuel Urizar, que da 35 litros de leche cada veinticuatro horas

Toro de raza pirenaica, de Felipe Ibarbuchi, premiado en el concurso

LA CORDIALITAT A L'ATENEU

Un il·lustre escriptor català va publicar l'altre diumenge un article al primer dels rotatius escrit en llengua vernàcula, un article fustigant certs senyors que escriuen malament el català.

A les poques hores, el número existent a la Biblioteca de l'Ateneu de l'esmentat diari llua, en marge de l'article, una inscripció en llapis, que deia:

Idiota.

I, poc després, a la mateixa biblioteca, era trobada mitja quartilla amb la següent sentència:

«L'home més ase del món és... (ací el nom de l'escriptor.)»

L'ase havia estat subratllat dues vegades.

I és el que deia un de la Lliga:

Com volen que ens entenguem amb l'Esquerpa per la qüestió de l'Es-

tatut, si mitja dotzena d'intel·lectuals no es poden entendre per unes senyilles normes gramaticals?

TOT S'APUJA

Una xicota molt maca, jove i ben abillada, entrà l'altre dia en un d'aquests establiments que tan abunden al districte cinquè i que paguen contribució per l'epígraf *ortopedia* i demanà... Com els ho direm, ara? Un d'aquells objectes de goma, cilíndrics, macissos, d'uns disset centímetres de llarg per quatre de diàmetre, que les vídues inconsolables fan venir de París dintre una capsa amb l'etiqueta «Au bonheur des dames».

—Quan em costarà? —digué.

—Setanta pessetes.

—Setanta pessetes! Però, si el darrer que vaig comprar me'n va costar quaranta!

—Oh, D'això deu fer temps...

—Tres anys...

—Ah! Es clar. Llavors el canvi estava més baix... I com això ve de l'estranger...

—Són masses diners, són masses diners — repetí la damisella—. Me'n passaré com pugui... I, a darrera hora — afegí, com si allò fos el recurs suprem — em buscaré un xicot. Sempre en resultarà més barat.

LA NOVEL·LA SUGGESTIVA

Un editor de recent creació ha tingut ocasió de guanyar-se uns quants mils drets explotant, ja el llibre científic-sexual, ja la pornografia descarada. Com que ara van mal dades per aquest darrer gènere, vol cultivar la novella nomenada galant. I cerca títols.

—Jo en tinc un — li digué l'altre dia un jove escriptor.

—Quin és?

—Hollar se escribe con hache.

CASA ANITA •

TOTALMENT REFORMADA

FACI UNA VISITA I QUEDARA MERAVELLAT
VERDADERES PRECIOSITATS

19 - HOSPITAL - 19
(ANTIGA CASA MAMÀ)

PREU: DEU PESSETES

VIDA PINTORESCA

Chantage musical

L'escena en la Comissaria de pobres, lloc de recollida dels que no tenen res, que faran molt santament de tenir present, tots els que volen viure de la ploma. Feta aquesta aclaració, en descàrrec de la consciència, passem endavant. No fa gaire temps va ésser detingut per un municipal un vellet tot espellifat. L'acusaven de demanar caritat. L'interrogatori a què va ésser sotmès, és d'allò més graciós i si no fixin-s'hi, que ja els tornarem els quartos si no queden contents.

—Confesseu que demanàveu caritat? — li preguntaren.

—No i no — deia el detingut.

—Es que us hem vist allargar la mà i rebre diners d'uns senyors que estaven a les taules del Continental.

A aquesta acusació, respongué el pobre home:

—Si tots els que reben diners els han de portar aquí, creieu-me que aviat no hi cabrien. Es que jo no en sóc de pobre, millor dit, no en demano de caritat. A mi, i sinó que ho diguin aquells senyors, ningú m'ha sentit dir allò de: «cinc cèntims per l'amor de Déu». I ment el que digui el contrari.

El municipal que l'havia detingut, digué al seu cap, en correcta parla del cuerpo:

—Es que jo lo hai visto que extenia la mano.

Aquí el detingut es sublevà altra vegada.

—I què?... Jo extenia la mà per veure si plovia...

—Sí, sí — feren els altres.

—I a més, l'allargava a un conegut de tota la vida.

Ni el cap ni els cipals s'ho cregueren.

Escursaren l'interrogatori.

—Veïam — li digueren — què feu vós?

—Soc músic, aquí porto el meu clarinet.

—Músic?... També? — objectà el cap de la ronda de pobres.

—Sí que en sóc...

—Sí?... Doncs, sona.

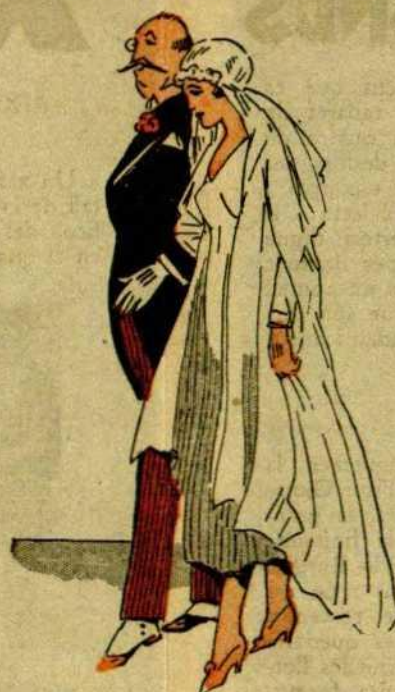
I el captaire restà mut un moment. Després prengué la paraula.

—Bé, com que prou sé que no em deixaran sortir, ja els hi diré com i de quina manera me la campo. M'acosto a una taula de cafè, trec el clarinet, me l'apropo a la boca i en quan se'n

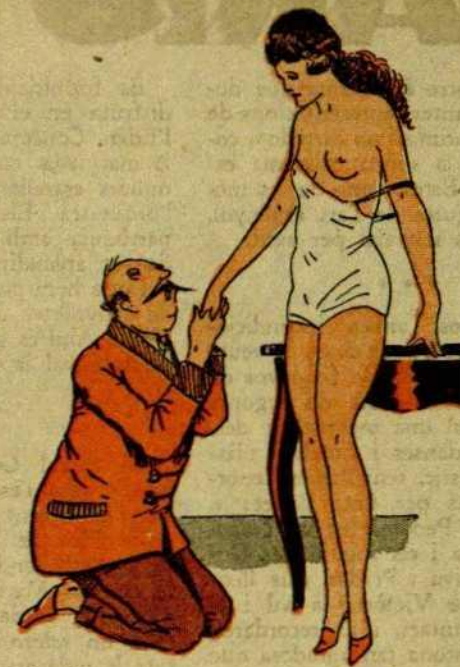
HISTORIA D'UNA CABELLERA

Un dia, vaig veure una xicota amb una cabellera esplèndida...

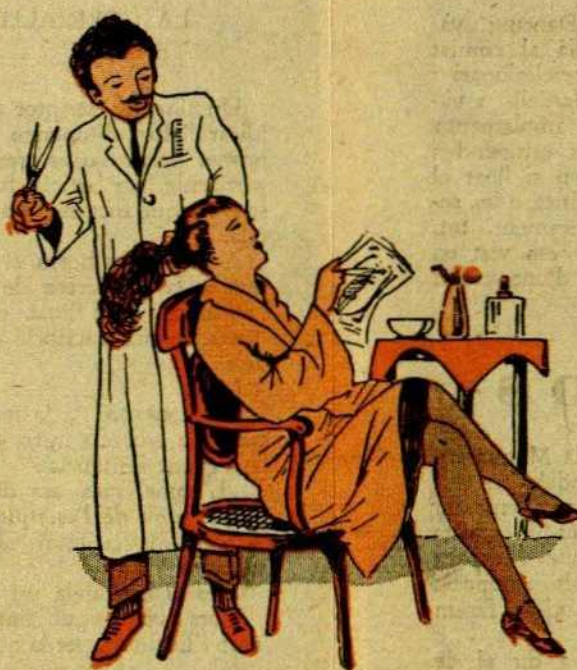
Me'n vaig enamorar i m'hi vaig casar...

Em vaig pensar la nit de núvis contemplant els seus rulls...

L'endemà de casats, la meva dona va sortir...

...sense voler-me dir on anava.

I al vespre em va dir:
—Com que he vist que els meus cabells t'agradaven tant, me'ls he fet tallar a la garçona...

dóna compte un dels que pren el vermut que vaig a engegar, diu tot esverat: No, no: teniu i aneu-vos-en. Recullo els cèntims i piro cap a una altra taula. Allí torno a sentir: Teniu i guilleu depressa... I així vaig tirant, sense fer mal de cap a ningú. Estimats lectors: Negareu l'enginy a aquest captaire?

ROBATORI PER NECESSITAT

L'altra nit va ésser conduït al jutjat un embriac al que acusava un taverner d'haver-lo furtat. El curdela la portava amb gran dignitat, que no tots els que fan honor a Baco la saben portar com son déu mana.

El mona, no feia més que plorar, i amb tant profund dolor, que li preguntaren quina era la causa de que la portés tan trista.

—Sóc molt desgraciat, molt infeliç...

—Sí, molt desgraciat — li digué un dels que feien la guàrdia —, però per això, tu, vinga allargar els dits...

—Però, jo no he pres diners...

—Però has furtat una ampolla d'aiguardent... Enlloc de fer-te malbé els diners en mam, més valdria que te'ls guardessis per pa.

—Es que jo — digué l'embriac — he enterrat aquesta tarda a un amic de tota la vida. Pobre Nasi!... Sempre l'agafàvem plegats i mai vàrem tenir cap disgust. I com que no faig res més que pensar amb ell, vinga mam, que m'enterbolina el cap.

—Bé, bé — va dir un —, això són excuses...

—Això són veritats. Vostè diu que més valdria que hagués comprat pa enlloc de vi?... Que fa passar les penes un tip de pa?... Eh?... Doncs un tip de vi sí... I com que encara plorava l'amic i no tenia més diners, vaig allargar els dits a aquesta ampolla. Consta que he robat per necessitat... I consta que el vi és tan necessari com el pa...

UN QUE CORRE

ESCENARIS I JAZZ BANDS

En el simpàtic teatre Còmic segueixen els èxits de la notable companyia mexicana Lupe Rivas Cacho. Com en els millors temps de revistes, acudeix el públic cada nit per a disfrutar de la música alegre, dels ballables vistosos, de les cançons plenes de picardia ingènua que tant entusiasma als llegidors del nostre setmanari. Així mateix són dignes d'elogi Lupe Rivas Cacho, Luisita Rivas Cacho; Pompi Iglesias, formidable actor còmic, i els tenors Sánchez i Contreras; mereix menció a part el formidable i escultural quadre de segones tiples, que són el *no va más* de l'alegria i formosura.

Es d'una trama admirable l'obra de N'Enric Lluelles que actualment es representa amb gran èxit al teatre Romea i que porta per títol «3.000.000 busquen hereu».

Van units tan deliciosament el sentimental i el còmic, que el públic surt plenament satisfet. Tenim el deure de fer constar que Pius Daví ha aconseguit en aquesta obra un triomf esclatant, a l'igual que Maria Vila, que amb el seu talent d'artista única ha creat un personatge digne de la més gran alabança. Aquesta obra es representa cada nit amb èxit franc.

La nota teatral d'actualitat és indiscutible a favor de don Carles Arniches per la seva darrera obra *La diosa ríe, o ¿no saben querer!*, que es representa a diari amb franc èxit al sumptuós teatre Barcelona.

Veritablement, Arniches ens té acostumats molt rebé, però encara aquesta vegada s'ha superat i el seu plat fort ha sigut formidable; la seva tragèdia grotesca és avui comentada per tot Barcelona.

La notable companyia del teatre Maria Isabel, de Madrid, fa veritables primors, essent dignes de menció Alfons Tudela, Lluís Manrique, Júlia Lajos i Maria Bru; sobretot en la magna *Consuelo*, interpretada per l'encantadora Isabel Garcés.

Finida la temporada d'actuació de la companyia de comèdies Pino-Thuillier, avui ens comunica la di-

recció del teatre Poliorama que donarà unes quantes representacions de varietés de «primissimo cartello», començant per la simpatiquíssima estrella Luisita Estesó, una de les més destacades figures de l'art espanyol, qual debut és senyalat per avui.

Recordeu-vos, amics incondicionals de PAPITU, quan aneu a veure *El huevo de Colón*, de fixar-vos en la col·lecció formidable de segones tiples, que són una meravella; després, en les danses i quadros plàstics al nu artístic, senzillament enormes, executats per Botz Ballet; i, sobretot, amb Pepeta Huerta, T. Silva, J. Ramírez i els inimitables Gometes, Acuaviva i Pradas, que llenen pel teatre Victòria la sal i el pebre per quintars, i us recordareu sempre de l'estona tan agradosa que passareu veient aquest esdeveniment frívol teatral. Esteu, doncs, al tanto, i penseu que molt aviat tindrem una altra estrena, que es dirà *Los pantalones de Clodomiro*.

HOLLYWOOD - BAR - DANCING

ASALTO 103

Diumenges i dies festius, 7 tarda
Tots els dies 11 nit. Aperitif-Souper

AURORITA DE AMOR

Formidable ballarina

LOLITA RIVAS

Escultural ballarina

MARISA COBIAN

Ballarina de gran èxit

LOLITA GRANADOS

Estrella de ball

NATI - MORALES

Estrella de ball espanyol

SARA - HILDEN

ARRISSO'N

Tres senyoretes i un cavaller
Atracció nova a Espanya

ORQUESTRA HOLLYWOOD JAZZ

30 senyoretes de saló, 30
HOLLYWOOD - BAR - DANCING
és el mes atrevit en decoració fins avui
en salons d'espectacles.
Demani vostè la seva taula
Guardaroba obligatori. Reservat el dret
d'admissió

Es formidable l'ambient que es disfruta en el fantàstic cabaret de l'Edén Concert d'una a quatre de la matinada, en el qual desfilen les millors estrelles de ball espanyol i l'orquestra «Els Orfeo» delecta a la parroquia amb un repertori digne de tot aplaudiment; i per damunt del que hem parlat, hi ha un pomell de senyoretes de saló que són una glòria. Així és que no badeu i aneu-hi, que val la pena.

Al Royal Concert segueixen la barrila amb l'escultural Trini Gimeno, l'exuberant Galleguita, la grandiosa Flor de Màlaga, la finíssima Enri, l'estupenda Isabel de Burgos, la castissa Mari Contreras i 60 esculturals «vedettes» que remenen amb un *salero* que un es quedaria tota la vida assegut en aquelles llotges tan caies, veient tanta formosura.

A Hollywood Bar-Dancing vàrem ésser-hi aquest dia al comiat de solter del nostre correligionari i amic papitesc Lluís Bardells, i vàrem sortir-ne satisfets, amplament; senyors, quin lloc més estupend i més simpàtic; no sabem si lloar el sopar, les artistes, la música o les senyoretes de saló; francament, tot, tot, és del millor que hem vist en aquesta vida, i digne d'una ciutat com Barcelona.

TOROS

Diumenge passat, a la Monumental, assistírem al grandios triomf d'Armillita, el qual ens demostrà una vegada més que és un artista complet. En canvi, Manuel Martínez no va convèncer ni als «monos». Senyors, quin pànic! Així no farem res, amic Manuel.

I de Noain tornem a dir el de sempre: massa nervi, i poca finura, però valent, això sí.

Els toros bastant bons, i l'entrada també bona. Ens pregunten els aficionats del nostre setmanari que voldrien veure Chicuelo i Ortega, mà a mà. Què li sembla, senyor Ballaà?

CONTES DELA VORA DEL LLIT

LA «VIOLETA»

Això que els hi vaig a explicar pertany a l'època que podríem dir primitiva de la nostra coridologia, puix tingué per escenari el famós establiment de meuques instal·lat a prop de la via Laietana i avui ja desaparegut, que portava per nom «Ca l'Alemany».

L'alemanya obtingué des del moment de la seva inclosió al cens de l'arcaboteria, un èxit extraordinari. Fou, en efecte, la casa que, seguint una frase devinguda cèlebre del difunt col·laborador d'en Jordà, en Carles Costa, «posà el francès a l'abast de les classes populars».

Atrets per la economia amb que es podia practicar el que llavors es considerava encara com una novetat, la legió de coridos que envaïa l'establiment fou enorme. I, com que quan es comença per aquest camí, un no es detura, aviat arribaren clients més viciosos que demanaven les coses més llefiscoses.

La mestressa, que pel seu origen sabia molt d'aquests refinaments, procurà complaure als parroquians, però certs objectes precisos per a aquestes coses, no els trobava a Barcelona i el seu enginy cercà la manera de substituir-los. Com? Ja els hi expliaren després.

Una nit, uns barrilaires mig embriacs, d'aquells aficionats a endur-se les culleretes dels cafès i les tovalloles de les cases de barrets, descobrí dintre un armari una magnífica llonganissa. Acabada la funció, se n'anaren al Cafè de la Borsa i se la menjaren, regada abundantment amb cervesa.

Quan tornaren, al cap d'uns dies, a ca l'Alemany, aquesta els interpellà:

—Que us vàreu endur *La Violeta*?

—*La Violeta*? — interrogà un dels coridos.

—Sí.

—I què és *La Violeta*?

—Una llonganica que teníem pels senyors viciosos... Com que aquells objectes que serveixen per a distreure a les vídues no es troben fàcilment ací...

Hi ha concurrent que només de pensar-hi encara crida en Josep.

L'HOME QUE NO PODIA ANAR A PARÍS : : :

—I tu, no has estat mai a París?—vaig demanar al meu amic Pepet, un vespre que érem a ca la Mora, del vint-i-u del carrer de la Mercè, i cadascú de nosaltres, com és natural en tothom que entra a aquella casa meravellosa, s'havia gastat la calderilla en companyia d'una de les xamoses xicotes que seuen al menjador esperant la clientella.

...—Home!—em va respondre—. Ho he provat varies vegades, però mai he aconseguit arribar-hi. Sóc massa corido!

—No t'entenc.

—Es molt senzill. La primera vegada, fou per l'Exposició del nou cents. Demano quinze dies al despatx. Me'ls donen. Agafo el tren, i a l'estació de Girona puja una rossa... quina rossa! I, és clar, o m'hi atanso i començo a parlar-li. Encara no havíem passat la frontera, ja els nostres peus semblaven companys de tota la vida. La xicota anava a Lió. Què hauries fet, al meu lloc?

—Baixar a Lió.

—Això vaig fer. Quinze dies d'idilli, al cap dels quals vaig haver de fugir cap a Barcelona... L'any dotze demano un altre permís, i ja dins de França, no em recordo a quina estació del Migdia, entra una morena... Bueno!

Allò era cosa de tornar boig a un seminarista. La veig baixar a Orleans, i jo darrera d'ella! Vaig tenir la sort de conseguir-la, i allò van ésser quinze dies deliciosos. Es clar, finit el permís, vaig haver de tornar a Barcelona sense haver estat a París. Va venir la guerra. Van passar els anys. Es va firmar la pau. Jo tenia aquí una mecangrafa d'apanyo. Un dia, cansats d'excursions a Vallvidrera i a Terrassa, em diu:

—I que m'agradaria anar a París!

Problema resolt!—vaig pensar jo—. Anant amb aquesta no és fàcil que t'escapis a darrera d'una altra. Demano quinze dies altra vegada al despatx, i cap a París falta gent! Vet aquí que pujarem en un vagó on no hi havia... com et diré jo... palau d'en Llapissera, vaja! Ja bastant endins de França, la meua meca em diu que a la primera estació baixaria a fer una visiteta a aquella mena de xalet amb un rètol que diu «Dames». Arriba el tren, la xicota baixa, passen els cinc minuts, la locomotora xiula, ella no tornava... Jo baixo a veure si és que es trobava malament, i havia desaparegut.

—Es vostè el senyor Malats?—em diu la guardiana d'aquella petita mansió de descàrrec.

—Sí, senyora; per a servir-la.

—Així, tingui! Una senyoreta que acaba de baixar del tren m'ha dat això per a vostè i un franc de propina per a mi.

Eren unes curtes lletres de la meua querindanga, dient que, volent anar a França a fer fortuna i no tenint diners per a anar-hi, havia inventat aquell subterfugi perquè jo li portés... Em demanava perdó i em deia que a sota de la firma hi havia fet un petó d'adéu... Com pots pensar, me'n vaig tornar escorregut cap a Barcelona. I no he volgut intentar mai més el viatge a París, perquè sóc massa corido i les dones sempre em porten destorb!

CINC PEL·LÍCULES SONORES

En Bernat, un amic meu molt tranquil i més embustero que en Calces, em contava fa pocs dies:

—Mira, Dido (a mi, a Gavà, on visc, em duen el Dido) l'altra nit anava pel carrer d'Escudellers a la recerca d'una xicoteta molt caia que estava d'allò més bé (la qual va presentar-me en Rafaelet deu fer uns quinze dies) quan tot de sobte sento una veueta fina com un fil d'or al darrera meu que em deia: «Escolta, rosset; si volguessis venir a passar un ratet amb mi et faria tres pel·lícules sonores; no et costaria tan car com anar al Coliseum, i em sembla que et quedaries amb ganes de tornar-les a veure una altra vegada.

Tu, no sé que hauries fet, Dido, però jo d'aquella nena tan maca no vaig poder resistir ni un minut més, i sense pensar-m'hi gens vaig voler conèixer les tres pel·lícules sonores. Agafant-la del braç ens ficàrem en una escaleta i amunt s'ha dit.

»No cal que t'expliqui tot el que férem en primer lloc; només et diré que quan jo ja em veia per primera vegada transportat al setè cel i ja feia els darrers sospirs, ella em posà el cap ben al costat del meu i a cau d'orella em digué: «Veus rosset meu? Això és «El gran charco»... I ara perquè quedis ben content de mi et deixaré repetir per aquest altre indret que segurament alguna vegada hauràs carregat algun carro...»

»Res, Dido, tan engrescat com estava, vaig tornar a repetir per l'altre costat, i quan més entusiasmat estava torno a sentir altre cop la seva dolça veueta que em deia: «Veus, ninet; això és «Mar de Fondo»... I ara que crec hauràs quedat ben content de mi, ve el «Pagano de Tahiti»...—i em féu un gest amb els dits volent dir: «Ara, afluixa la mosca».

Jo, creient que aquell nano m'estava prenent el pèl, agafo el barret i l'abric i li dic:

—Bé, nena; doncs jo, ara, et faré «El Rey de los Frescos», i me'n vaig anar en direcció a la porta. Un cop allí, pel que pogués passar, amb veu autoritària, com aquell que s'imposa, vaig dir-li:

—I tingues compte: no t'a-costis, perquè si no... hi haurà «El Gran Combate»...

I vaig *pirar* tranquilament, sense donar-n'hi ni cinc, el que em fa creure que aquella nena no tindrà mai més ganes de repetir el *cuento* de les tres pel·lícules sonores.

SANTA LLÚCIA...

La senyora Dolors ha anat al Parc a prendre el sol amb l'Enriquet, un nen de quatre anys, fill seu, en extrem curiós.

De prompte, per davant d'ells passa un cavall que sent la primavera i ostenta, orgullós, els seus atributs en tota la seva magnificència. L'Enriquet se'l mira amb ulls d'espant i diu:

—Mamà! Mamà! Mira: què és allò que té allí aquest cavall?

—Res, fill meu, res—respon la senyora Dolors, tota sufocada.

I un individu que ho escolta, exclama:

—Caram, senyora! Si això li sembla res... Déu li conservi la vista!

MAL ENTÈS

La Remei, xicota que s'ha casat fa vuit dies, ha estès als filferros de la galeria una camisa que s'ha rentat. En el pis del damunt hi ha un jovenet de la primera volada que està llegint una novella galant. Com que precisament està en un capítol on l'autor hi descriu una escena força papitresca, el seu esperit s'enlaira d'una faisó alarmant. No podent resistir més la tensió nerviosa, posa mans a l'obra, i... ja està fet! Com que ha suat un xic, un parell de gotes de suor (per dir-ho fi) han anat a parar al bell mig de la pitrera de la camisa de la Remei.

Una estona després, la mare d'aquesta surt a la galeria amb la

santa intenció de prendre el sol. En observar la taca de la camisa, i calculant pel lloc on és, la bona dona es creu que la seva filla i el seu gendre han fet quelcom pecaminós. I, per associació d'idees, pensa en la llengua francesa...

En veure a sa mare tota capficada, la Remei li pregunta:

—Què us passa, mare?

—Res, filla, res. Els matrimonis del meu tems, certes porqueries no les féiem, vetaquí...

Al vespre, el marit de la Remei va tindre feina per a fer entendre a la seva muller que el que feien no era cap porqueria...

UN NOI ESPAVILAT

El nen dels senyors Romagosa era un vailet d'allò més espavilat. No li passava res per alt i tot ho preguntava. Un dia va sentir dir una paraula als nois d'estudi, que, per usar d'un símil, direm que equival a pebrots. També en sentí una altra: flirtejar. En arribar a casa seva, preguntà a la seva mamà:

—Què vol dir pebrots?

—Un barret, home—li contestà la seva mare.

—I flirtejar?—tornà a dir el menut.

—Ja n'ets de trapacer; vol dir dinar.

El noi es donà per satisfet.

Alguns dies després, mentre estaven dinant, trücaren a la porta. El senyor Romagosa digué al seu fill:

—Ramonet, vés a obrir.

El nen anà a complir l'ordre del seu pare, i trobà un senyor que li preguntà:

—Que hi seria, el teu pare, maco?

Per tota contesta, en Ramonet, mirant-li el barret, li digué:

—Miri, pengi els pebrots a aquesta perxa, que el papà i la mamà estan flirtejant al menjador.

—No, maco—contestà el senyor, tot marxant—; no, maco, no, que potser a mi em darien... un disgust.

L'HUMOR ESTRANGER

—Li previnc, senyora, que si no declara la seva edat exacta a la fulla d'empadronament, serà multada amb deu lliures.

—Esperi's, doncs, que li faré un taló.

(De The Humorist)

—Què? Li marxa el seu negoci d'enterraments?

—Ca! Jo crec que la gent se'n va a morir a fora.

(De Candide)

ELS PISOS ESTRETS

—Estigues tranquil·la, noia. He lligat el lladre i l'he tancat a la cuina.

(De Judge)

Ella.—No creu vostè que entre un home i una dona pot existir una amistat sincera sense caure en el pecat?

Ell.—Si l'home és impotent i la dona és lletja...

(De Candide)

—Que no es posa a arreglar la canyeria?

—No sé com fer-ho. M'he deixat les eines al taller i l'amo m'ha dit que no tornés sense deixar la feina acabada.

(De Gringoire)

Vegi, i convenci's

de les curiositats, salons
d'escultura. Interessants
models artístics de

Casa de Madame Rita

Rambla de Santa Mònica, 6
BARCELONA

"LA NORMANDA"
GOMAS HIGIÈNICAS

"KRUP"

Sin talco, no irritan,
suaves como un guante

SAN OLEGARIO, 22
(Cerca Conde del Asalto)

LA IDEAL
GOMES HIGIENIQUES

Ligittins alemanyes garantitzades.
Lavatge i irrigacions per a després de
l'acte sexual

SERVEI DES DE LES 9 DEL MATI
FINS LES 3 DE LA MATINADA

SANT RAMÓN, 29
(AL COSTAT C. ASALTO)
TELEFON 15982

EL CORREU DE NA TECLETA

A uns coneguts meus, que viuen a fora, els hi ha passat aquests dies una casa de pàges d'un poble important de Catalunya. Dies passats era la festa major. Totes les cases eren plenes de forasters i a les fondes—que n'hi ha dues—no hi havia ni un recó disponible.

Aquest coneguts meus viuen en una casa de pàges d'un poble important de Catalunya. Dies passats era la festa major. Totes les cases eren plenes de forasters i a les fondes—que n'hi ha dues—no hi havia ni un recó disponible.

Heus ací que cap a les sis de la tarda, un viatjant amic de l'esmentada família es presenta a casa seva.

—Noi — diu al marit — et vinc a demanar un gros favor. Estic ací de pas, he de sortir demà a les cinc del matí en el correu i no trobo cambra a la fonda. No em podries deixar dormir ací, fos on fos?

—Com no sigui damunt del sofà que tenim al saló...

—Si, home! Encantat. Vaig a sopar a la fonda, per no amoinar-vos, i a les deu vindré, m'estiraré al sofà i no cal que us preocupeu de cridar-me perquè ja em despertaré sol.

El que els hi vaig a explicar ara ho sé pel viatjant, que també és amic de casa. Arribà la nit, i quan l'home ja descansava, li va agafar un mal de ventre horrible. S'aixecà, cercà aquell lloc numerat amb una xifra igual a deu decenes... i, ja pots xiular si l'ase no vol beure! Totes les cambres eren tancades, i l'home no s'atrevia a despertar a ningú, tement trovar-se amb qual-sevol foraster, amb un matrimoni convidat entregant-se a llurs legítims plaers o una dolça i tendra menor, entregant-se a les delícies del plaer manual... Total, que l'home, no poguent-se contenir, agafà un magnífic gerro de flors que hi havia damunt del piano, tragué aquestes, féu la seva feina i després, tornà a col·locar les flors i reintegrà el gerro al seu lloc. Després, s'ador-

ACEYTE YNGLÉS

MATA LADILLAS PERFECT NO TACA

mi amb la satisfacció de la necessitat evacuada, i, a les cinc, tal com havia dit, s'aixecà i se n'anà cap a l'estació.

Tres mesos després, el viatjant rebé la següent lletra de l'amo de la casa on havia deixat tan delicat present. Deia així:

«Li perdono tot, però li prego em digui on redimoni es va fer de cos.»

El Noi Gran.—Va al número.

Kar Damm Cia.—Es molt conegut i, ací a casa, estem per la novetat.

Van Tresca.—N'aprofitem un.

Un del Clot.—Anirà la xafarderia, que és molt bonica.

Olatit.—Psè... Ens ho tornarem a llegir.

Pim i Pom.—Mitja figa, mig raim.

L. A. Boca d'Or.—N'aprofitarem un.

Tecleta

—I dius que aquest home té dos negocis?

—Dos i molt ben posats.

G. ALOMAR

Vies urinàries. Curació més ràpida mitjançant el seu aparell elèctric Aribau, 5. C. econòmica 5 ptes. De 12 a 3 i de 5 a 8. Fest. de 10 a 12

¡NERVIOSOS!

Basta de sufrir inútilmente gracias a las acreditadas
GRAGEAS POTENCIALES DEL DR. SOIVRÉ

que combaten de una manera cómoda, rápida y eficaz la
Neurastenia, Impotencia (en todas sus manifestaciones)
dolor de cabeza, cansancio mental, pérdida
de memoria, vértigos, fatiga corporal, temblores, dispepsia nerviosa,
palpitaciones, histerismo y trastornos nerviosos en general de las
mujeres y todos los trastornos orgánicos que tengan por causa
u origen agotamiento nervioso.

Las **Grageas potenciales del Dr. Soivré,**
más que un medicamento son un alimento esencial del cerebro,
medula y todo el sistema nervioso, regenerando el vigor sexual
propio de la edad conservando la salud y prolongando la vida; indicadas especialmente a los agota-
dos en su juventud por toda clase de excesos, a los que verifican trabajos excesivos, tanto físicos
como morales o intelectuales, deportistas, hombres de ciencia, financieros, artistas, comerciantes,
industriales, pensadores, etc., consiguiendo siempre con las **GRAGEAS POTENCIALES DEL**
DR. SOIVRÉ, todos los esfuerzos o ejercicios fácilmente y disponiendo el organismo para reanudarlos
con frecuencia y máximo resultado, llegando a la extrema vejez y sin violentar al organismo, con
energías propias de la juventud.

Basta tomar un frasco para convencerse de ello.

Venta a **6'50** pesetas frasco, en todas las principales farmacias de España, Portugal y América

NOTA.—Dirigiéndose y enviando 0'25 pesetas en sellos de correo para el franqueo a Oficinas
Laboratorio Sôhatarg, Calle del Ter, 16, Barcelona, recibirán gratis un librito explicativo
sobre el origen, desarrollo y tratamiento de estas enfermedades.

Sí, però... les **PURGACIONES** només es curen
amb **SELLOS SALOLADOS BAL-**
SAMICOS, que els venen a totes
les Farmàcies i en la del autor, Escudillers, 61

VIES URINARIES i totes llurs greus complicacions de
l'aparell **GENITO-URINARI,** com
son: Cistitis, prostatitis, gota marital o militar, orquitis, etc., de l'home; metritis, vaginitis,
anexitis, etc., de la dona; s'obté un ràpid i eficaç resultat amb l'ús dels **SELLOS OSSAM;**
llurs propietats antisèptiques i microbicides es comuniquen a la sang i orina, notant-se els seus
efectes a les primeres preses; calmen els dolors produïts per la micció, la orina es manté asèp-
tica i els gonococs són destruïts, fins que s'obté amb el seu ús una veritable i completa curació.
En venda: Doctor Andreu; Segalà, Ràmbia de les Flors, 14; Farmàcia «La Cruz»; Farmàcia
Tarrés, carrer del Carme, 84; Centre d'Específics, Pelayo, 56.

Mil pessetes

al que presentí **CAPSULES DE**
SANDALO millors que les del Doc-
tor **PIZA,** de Barcelona, i que curin
més aviat totes les malalties urinà-
ries. Quaranta cinc
anys d'èxit creixent.

Premiades amb Medalla d'or
en tantes Exposicions com
s'han presentat. Uniques
aprovades i recomanades
per les Reals Acadèmies de
Barcelona, Mallorca i diverses
corporacions científiques, re-
coneixent-li avantatges so-
bre tots els seus similars.
Farmàcia del Pi
Pl. del Pi, 8 - Barcelona
i principals farmàcies
d'Espanya i Amèrica
Preu: 4'50 ptes

SÓTANO BAR

El lloc més popular i més clàssic del Paratís
Tot hom que vol menjar bé i barat i els que es-
timen el veritable mar: i els embutits millors
van a aquesta ts coberts a 7 ptes. casa.-Sucalen
El millor i més barat de Barcelona

RONDA SANT PAU, 4.-TEL. 11651

Blenòrragia

(PURGACIONES)

en totes les seves manifesta-
cions: **URETRITIS, PROS-**
TATITIS, ORQUITIS, CIS-
TITIS, GOTA MILITAR, etc.
en l'home, i
VULVITIS, VA-
GINITIS, ME-
TRITIS, CISTI-
TIS, ANEXITIS,
FLUXOS, etc.
en la dona, per
cròniques i reb-
les que siguin, es
combaten d'una
manera còmoda,
ràpida i eficaç
amb els

CATXETS DEL DR. SOIVRÉ

que depuren la sang i els humors, comuniquen
a l'orina llurs meravellosos propietats antisèp-
tiques i microbicides; llurs admirables resul-
tats s'experimenten a les primeres preses, la
millora prossegueix fins el complet i perfecte
restabliment de tot l'aparell genito-urinari,
guarint-se el pacient per si sol sense inje-
ccions, rentats, aplicació de sondes, bugies, ect.
tant perillós sempre per les complicacions a
que s'exposen i ningú heu esment de la seva
malaltia. N'hi ha prou amb prendre'n una
capsa per a convencer-se'n. Exigiu sempre els
legítims Catxets del Dr. **SOIVRÉ** i no adme-
ten substitucions interessades, d'escasos o nuls
resultats.

VENDA A 6'50 PTE'S. CAPSA, a les princi-
pals farmàcies d'Espanya, Portugal i Amèrica

EROTYL

ESPECIFIC DE LA
Astenia Genital
(IMPOTENCIA)

De la ejaculació precoç (pèrdues seminals), de la debilitat i
molt eficaç contra la neurastènia en totes ses manifestacions.
El més poderós elaborador i regenerador de l'activitat neuro-espi-
medulo-genital. Pot i deu ésser pres amb la major i la més absoluta con-
fiança per ésser completament inofensiu. No produeix transtorns de cap
classe. Unic producte que rejoyeneix, cura sense perjudicar.

FULLETS LABORATORIS FARMACOLÒGICS W. DINTREM PREU:
GRATIS ALTA S. PERE, 50-BARCELONA-TELÈF. 18631 21'75 Ptes.

Sulfureto CABALLERO CURA LA SARNA

RADICALMENT

VENDA: FARMÀCIA CONDE ASALTO, 86; CENTRES D'ESPECÍFICS

Hotel Meublé Verdura

BARBARA, 27 - TELÈFON 11.193

Gran comoditat, ascensor, calefacció central, telèfon privat, quartos de bany, habitacions a 3 i 5 ptes. Servei permanen

Hotel Mont-d'Or. Meublé

PORTA SANTA MADRONA, 6
(FRONT RAMBLAS) TELÈFON 13.603

COSTA: CARRER NOU DE LA RAMBLA, 45. — BARCELONA

—Qui és la desvergonyida que t'escriu aquestes lletres tan baconses?
 —No t'esveris, noia, no t'esveris. Es la meua promesa oficial.